

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5048/06
16.01.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Tomislava Medveda i Obrada Andrića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Biljanom Šunderić, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, izjavljenoj protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Regionalni centar Novi Sad, broj 432-25/2006 od 11.08.2006. godine, donetog u predmetu poreskom, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 16.01.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Regionalni centar Novi Sad, broj 432-25/2006 od 11.08.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija - Poreske uprave - Filijale Temerin broj 432-03/00073/06 od 19.05.2006. godine, kojim rešenjem je tužilji, kao poreskom obvezniku, utvrđen porez na nasledenu, odnosno na poklon primljenu imovinu, po ugovoru o poklonu overenom u Opštinskom sudu u Temerinu Ov.br.944/06 od 26.04.2006. godine, u ukupnom iznosu od 157.212,51 dinar.

Tužbom kojom je pokrenula ovaj upravni spor, tužilja osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog netačno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. U tom smislu, ističe da je vrednost predmetne nasledene imovine netačno utvrđena, te da se pri proceni iste nije vodilo računa o njenom stvarnom stanju, tržišnoj vrednosti i broju lica koja istu koriste. Kako sa napred navedenih razloga nalazi da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužilje, predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao u svemu pri razlozima datim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku, u smislu člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96), i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u granicama zahteva iz tužbe u skladu sa članom 39. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravno-pravne stvari, našao:

Tužba je osnovana.

Naime, iz obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da je po oceni tuženog organa pravilno postupio prvostepeni organ kada je u postupku oporezivanja na poklon primljene imovine, a po osnovu Ugovora o poklonu overenog u Opštinskom sudu u Temerinu dana 26.04.2006. godine pod brojem Ov.br.994/06, nakon podnošenja poreske prijave tužilji utvrdio predmetnu poresku obavezu u ukupnom iznosu od 157.212,51 dinar, pravilno primenivši odredbu čl. 32. stav 1. i čl. 33. Zakona o porezima na imovinu. Nalazeći da tim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilje, tuženi organ je primenom odredbe člana 151. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji žalbu tužilje izjavljenu protiv rešenja prvostepenog organa od 19.05.2006. godine odbio kao neosnovanu.

Međutim, ovaj spor se za sada ne može raspraviti s obzirom na to da prvostepeni organ nije dao jasne razloge za svoju odluku, niti je, u smislu člana 125. stav 1. i člana 149. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku utvrdio sve odlučne činjenice u pogledu poreske obaveze tužilje utvrđene u ukupnom iznosu od 157.212,51 dinar. Naime, iz spisa predmeta i obrazloženja prvostepenog rešenja proizlazi kao nesporno da tužilji jeste omogućeno učešće u postupku u kojem je utvrđena njena poreska obaveza na ime poreza na poklonjenu imovinu (kuća sa placem) ali se ni iz obrazloženja prvostepenog rešenja od 19.05.2006. godine, kao ni iz zapisnika o utvrđivanju tržišne vrednosti nekretnina broj 432-00073/2006-13 od 16.05.2006. godine, ne može videti na koji način je utvrđena poreska osnovica, odnosno vrednost navedene imovine od 15.470,38 dinara po m², odnosno ukupna vrednost imovine od 3.264.250,18 dinara, pa samim tim ni utvrditi pravilnost utvrđene poreske obaveze tužilje. Ovo tim pre što je tužilja i u postupku utvrđivanja poreske obaveze izjavila da nije saglasna sa izvršenom procenom nekretnina.

Ove povrede pravila postupka nije otklonio ni drugostepeni organ u donošenju rešenja po žalbi tužilje izjavljenoj protiv napred navedenog rešenja prvostepenog organa, čime je učinjena bitna povreda pravila postupka iz člana 199. stav 2. i člana 235. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, a kojim odredbama je propisano da se u obrazloženju rešenja moraju oceniti svi navodi žalbe, te da obrazloženje rešenja sadrži, između ostalog, kratko izlaganje zahteva stranke, utvrđeno činjenično stanje, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahteva stranke, pravne propise i razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na rešenje kakvo je dato u

dispozitivu.

Osim navedenog, iz zapisnika koji je sastavni deo spisa predmeta, a koji je sačinjen na kucanom obrascu, proizlazi da Komisiju za utvrđivanje tržišne vrednosti nekretnine čine tri člana, pri čemu je navedeni zapisnik potpisan od strane samo jednog, na koji način je takođe učinjena povreda pravila postupka na štetu tužilje.

Sa napred navedenih razloga, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužilje, Vrhovni sud Srbije je primenom odredbe člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude, s tim da su pravna shvatanja i primedbe suda izneti u ovoj presudi obavezni za tuženi organ u skladu sa članom 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 16.01.2008. godine, U.5048/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Biljana Šunderić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MS